

Branitelj hrvatskog imena i odvjetnik prognanih i osuđenih političkih zatvornika

Milan Vuković (Kriko Jesenice, Omiš, 18. kolovoza 1933. – Zagreb, 16. ožujka 2018.) na vječni je počinak ispraćen na Mirogoju. Od njega se oprostio fra Jozo Zovko čiji govor donosimo

Draga obitelji pok. Milana!

Došli smo izraziti vam našu sućut kao dragoj obitelji našeg Milana! S vama dijelimo bol zbog odlaska supruga, oca, djeda, tasta. Došli smo ga ispratiti na počinak u zagrljaju Očevu. Molit ćemo danas za vas Gospodina da vam daruje potrebnu snagu, utjehu i mir.

Cijenjeni i dragi moj Odvjetniče!

Kad padne hrast tek se otkrije koliki prostor je ispunjao. Ova tvoja smrt te je istrгла iz obitelji, iz našeg grada Zagreba u kojem si uživao veliki ugled kao i hrvatskog naroda iza kojeg je nastala nesaglediva praznina. Tvoj nas je odlazak duboko dirnuo i potresao. Sada u ovom trenutku imam potrebu javno izreći sve ono što osjećam u srcu. Znam da je to nemoguće. Osjećam se dužnim da progovorim kao zatvorenik i osuđenik kojeg si branio. Pamtim naš prvi susret koji je trajao samo nekoliko trenutaka pred vratima sudnice. Zagrljio si me i rekao. Fra Jozo, ne boj se. To je trenutak kad se nitko nije usudio braniti me. Iz straha da se i sam ne nađe na optuženičkoj klupi. Sjećam se odvjetnika pok. Damjana Vlašića kad je bio zamoljen da me brani: "Fra Jozo, kad bi ja prihvatio tvoju obranu, prije tebe bi bio osuđen." I tako su svi redom odbijali. Ti se,

dragi Milane, nisi bojao. Odvažnost i hrabrost očitovale su tvoju veličinu čovjeka. Bio si veliki pravnik i odvjetnik. Tog ljeta 1981. provodio si ljetni odmor s obitelji u rodnoj kući. Prelistavajući Slobodnu Dalmaciju na naslovnici si čitao o “ustaškoj Gospi u Međugorju”, te tajnoj organizaciji koja je razotkrivena s ciljem rušenja komunizma. Rekao si svojoj dragoj supruzi: „Točkice, ovo će biti moj novi slučaj.” Ostavio si obitelj na moru i vratio se u Zagreb gdje su se našli u uredu tajnik moje franjevačke Provincije i moja braća. Odmah si prihvatio obranu i ohrabrio moje bližnje.

Dragi moj Milane, bio si nam svjetionik i znak kad nam je bilo tako teško živjeti i posvjedočiti naše hrvatstvo, kulturu, našu vjeru i naše ideale. Taj komunistički olovni sustav koji je postao režimski nije dopuštao slobodu ni jednom građaninu kao ni odvjetniku da stane na stranu osumnjičenih, optuženih domoljuba za verbalni delikt.

Članak 133 kaznenog zakona je za riječ izrečenu ili napisanu protiv države Jugoslavije ili njezinih uglednika predviđao od 1 do 10 godina zatvora. Toliki smo se našli na udaru tog zakona. A Ti si bio neustrašiv. Slušao si optužbe njihovih sudova koje su nosile u sebi nepravdu i odisale osvetom i nasiljem, a posebno nad našim hrvatskim intelektualcima. Ti si bio neustrašiv, nepokolebljiv. Kao vrhunski intelektualac i pravnik svaku njihovu optužbu i zamku si vješto koristio protiv njih.